

Sygn. akt **IC 403/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Żelewska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2021 roku w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko **D. J.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. kosztami procesu obciąża powoda w całości pozostawiając ich wyliczenie referendarzowi sądowemu po zakończeniu postępowania.

Sygnatura akt: IC 403/18

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko D. J. o zapłatę kwoty 30.720,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od wymienionych szczegółowo kwot.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że w ramach działalności swojego przedsiębiorstwa zawarł z pozwaną w dniu 27 marca 2013r. w formie pisemnej umowę, której przedmiotem było dostarczanie i sprzedaż pozwanej paliwa gazowego. Zawierając umowę pozwana zobowiązała się uiszczać na rzecz powoda kwoty wyliczone zgodnie z systemem płatności przyjętym w umowie. Powód wykonał swoje świadczenie zgodnie z umową. W związku z wykonaniem usługi wystawił na rzecz pozwanej dokumenty księgowe. Pozwana nie dokonała jednak zapłaty należnych kwot. W dniu 1 sierpnia 2017r. powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty, które okazało się bezskuteczne.

(pozew k. 4-7)

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że w dacie, gdy powód wystawił pierwszą fakturę część roszczenia była już przedawniona. Pozwana zwróciła uwagę, że pierwsza z faktur opiewa na kwotę ponad 25.000 zł, wskazując, żeby powstała tak duża zaległość zużycie gazu musiałoby trwać kilkadziesiąt miesięcy. Pozwana wskazała, że zmuszona została do zawarcia ugody, gdyż grożono jej całkowitym odcięciem gazu, co stanowi naruszenie art. 5 kc. Dalej pozwana zarzuciła, że powód nie przedstawił ogólnych warunków umowy oraz taryf mających obowiązyujących w okresie wystawienia faktur, a także zarzuciła nieterminowe wystawianie faktur.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 13-14, pisma procesowe pozwanej k. 76, 107-108)

W toku postępowania powód cofnął pozew w zakresie żądania zapłaty kwoty 1494,78 zł. Postanowieniem z dnia 30 listopada 2017r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie umorzył postępowanie w tym zakresie.

(postanowienie k. 10v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 marca 2013r. pomiędzy powodem (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a pozwaną D. J. została zawarta umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...). Zgodnie z przedmiotową umową powód jako sprzedawca zobowiązał się dostarczać paliwo gazowe (gaz ziemny wysokometanowy E) przy ciśnieniu nie mniejszym niż 1,6 kPa do instalacji znajdującej się w obiekcie przy ul. (...) w G., natomiast pozwana jako odbiorca zobowiązała się do odbierania paliwa gazowego przez urządzenia - przepływowy podgrzewacz wody 10 kW i kocioł gazowy jednofunkcyjny 24 kW. W dniu zawarcia umowy odbiorca został zakwalifikowany do grupy taryfowej W2.12T właściwej dla miejsca odbioru paliwa gazowego z sieci operatora, dla której moc umowna wynosi do 10 m³/h dla gazu ziemnego wysokometanowego. W myśl § 5 ust.1 odbiorca w trakcie obowiązywania umowy miał być kwalifikowany do właściwej grupy taryfowej zgodnie z zasadami określonymi w Taryfie, co nie wymagało zmiany umowy i zachowania formy pisemnej. Umowa obejmowała także usługę dystrybucji paliwa gazowego do instalacji znajdującej się w opisanym powyżej obiekcie, którą miał wykonywać operator systemu dystrybucyjnego w oparciu o zawartą umowę ze sprzedawcą. Odbiorca zobowiązał się, że będzie nabywał i odbierał paliwo gazowe wyłącznie w celu jego zużycia na potrzeby gospodarstwa domowego, niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej ani zawodowej w ilości do 10 m³/h dla gazu ziemnego wysokometanowego. W myśl § 4 ustalenie wysokości wynagrodzenia należnego sprzedawcy z tytułu dostarczenia paliwa gazowego miało być dokonywane według cen i stawek opłat oraz zasad rozliczeń określonych szczegółowo w Taryfie i umowie kompleksowej. Rozliczenie zużycia paliwa gazowego miało odbywać się w okresach rozliczeniowych nie dłuższych niż 12 miesięcy.

Przy zawarciu umowy pozwana złożyła oświadczenie o wyborze grupy taryfowej W2.12T.

(dowód: umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) k. 114-115, oświadczenia pozwanej z dnia 27 marca 2017r. k. 116-117, OWU k. 84-85, 119-144)

Powód wystawił na rzecz pozwanej następujące faktury VAT:

- nr **FV- (...)** z dnia 1 grudnia 2016r. na kwotę 29.727,35 zł z terminem zapłaty do dnia 15 grudnia 2016r. tytułem rozliczenia należności za okres od 31 października 2016r. do 30 listopada 2016r. wg grupy taryfowej W-1.12T na co składały się: opłata za paliwo gazowe (w ilości (...) za cenę 0,09830 zł netto) w kwocie 19.162,50 zł, opłata abonamentowa w kwocie 7,85 zł, opłata dystrybucyjna zmienna W-1.1 w kwocie 10.552,05 zł oraz opłata dystrybucyjna stała W-1.1 w kwocie 4,71 zł.

- nr **FV- (...)** z dnia 27 lutego 2017r. na kwotę 1.321,31 zł z terminem zapłaty do dnia 13 marca 2017r. tytułem rozliczenia należności za okres od 30 stycznia 2017r. do 25 lutego 2017r. wg grupy taryfowej W-4 na co składały się:

- z tytułu rozliczenia okresu od 30 stycznia do 17 lutego 2017r. opłata za paliwo gazowe (w ilości 4600 kWh za cenę 0,09830 zł netto) w kwocie 556,18 zł, opłata abonamentowa w kwocie 11,83 zł, opłata dystrybucyjna zmienna W-4 w kwocie 194,86 zł oraz opłata dystrybucyjna stała W-4 w kwocie 139,49 zł;

- z tytułu rozliczenia okresu od 17-25 lutego 2017r. opłata za paliwo gazowe (w ilości 2047 kWh za cenę 0,09240 zł netto) w kwocie 232,64 zł, opłata abonamentowa w kwocie 7,66 zł, opłata dystrybucyjna zmienna W-4 w kwocie 86,72 zł oraz opłata dystrybucyjna stała W-4 w kwocie 90,27 zł;

- nr **FV- (...)** z dnia 28 marca 2017r. na kwotę 1.120,28 zł z terminem zapłaty do dnia 11 kwietnia 2017r. z tytułu rozliczenia okresu od 25 lutego do 24 marca 2017r. opłata za paliwo gazowe (w ilości (...) za cenę 0,09240 zł netto) w kwocie 634,52 zł, opłata abonamentowa w kwocie 19,50 zł, opłata dystrybucyjna zmienna W-4 w kwocie 236,50 zł oraz opłata dystrybucyjna stała W-4 w kwocie 229,76 zł;

- nr **FV- (...)** z dnia 26 maja 2017r. na kwotę 810,67 zł z terminem zapłaty do dnia 9 czerwca 2017r. tytułem rozliczenia należności za okres od 18 kwietnia 2017r. do 25 maja 2017r. wg grupy taryfowej W-4 na co składały się: opłata za paliwo gazowe (w ilości (...) za cenę 0,09392 zł netto) w kwocie 370,02 zł, opłata abonamentowa w kwocie 19,50 zł, opłata dystrybucyjna zmienna W-4 w kwocie 135,68 zł oraz opłata dystrybucyjna stała W-4 w kwocie 229,76 zł;

- nr **FV- (...)** z dnia 26 czerwca 2017r. na kwotę 392,09 zł z terminem zapłaty do dnia 10 lipca 2017r. tytułem rozliczenia należności za okres od 25 maja 2017r. do 23 czerwca 2017r. wg grupy taryfowej W-4 na co składały się: opłata za paliwo gazowe (w ilości 454 kWh za cenę 0,09392 zł netto) w kwocie 52,45 zł, opłata abonamentowa w kwocie 19,50 zł, opłata dystrybucyjna zmienna W-4 w kwocie 19,24 zł oraz opłata dystrybucyjna stała W-4 w kwocie 229,76 zł;

- nr **FV- (...)** z dnia 17 lipca 2017r. na kwotę 279,74 zł z terminem zapłaty do dnia 31 lipca 2017r. tytułem rozliczenia należności za okres od 23 czerwca 2017r. do 5 lipca 2017r. wg grupy taryfowej W-4 na co składały się: opłata za paliwo gazowe (w ilości 193 kWh za cenę 0,09392 zł netto) w kwocie 22,30 zł, opłata abonamentowa w kwocie 19,50 zł, opłata dystrybucyjna zmienna W-4 w kwocie 8,18 zł oraz opłata dystrybucyjna stała W-4 w kwocie 229,76 zł.

(dowód: faktury VAT k. 54-64)

Ponadto, powód wystawił noty odsetkowe:

- nr (...) z dnia 27 lutego 2017r. na kwotę 1,66 zł z tytułu odsetek naliczonych od zaległości w zapłacie faktury nr (...) od dnia 16 do 20 lutego 2017r.;

- nr (...) z dnia 26 maja 2017r. na kwotę 55,71 zł z tytułu odsetek naliczonych od zaległości w zapłacie faktury nr (...) od dnia 19 listopada 2016r. do 13 kwietnia 2017r. i nr FV- (...) od dnia 16 grudnia 2016 r. do 13 kwietnia 2017r.;

- nr (...) z dnia 26 czerwca 2017r. z tytułu odsetek naliczonych od zaległości w zapłacie faktury nr (...) od dnia 17 maja do 1 czerwca 2017r. i nr (...) od dnia 16 grudnia 2016 r. do 12 czerwca 2017r.;

(dowód: noty odsetkowe k. 57, 61, 63)

W dniu 13 kwietnia 2017r. na poczet faktury nr (...) została zarachowana wpłata w kwocie 2.425,94 zł.

(dowód: wydruk z systemu powoda k. 154-155)

Od 1 grudnia 2016r. pozwana kierowała do pozwanego reklamacje odnośnie wystawianych faktur, wnosząc m.in. o wyjaśnienie sposobu wyliczenia zużycia paliwa gazowego, a także udzielenie informacji o wskaźnikach, w oparciu o które nastąpiło wyliczenie należności. W korespondencji pozwana deklarowała możliwość spłaty zadłużenia w ratach. Pismem z dnia 25 kwietnia 2017r. pozwany zaproponował warunki ugody.

(dowód: korespondencja stron k. 39-46)

W dniu 4 maja 2017r. strony zawarły ugodę nr 146/B/2017, na mocy której pozwana potwierdziła i bezwarunkowo uznała w całości zadłużenie wobec wierzyciela wynikające z nieterminowego regulowania należności za dostarczone paliwo gazowe na podstawie faktur nr (...) na kwotę 27.301,41 zł, FV- (...) na kwotę 1.319,65 zł, FV- (...) na kwotę 1.120,28 zł sporządzonych na podstawie umowy kompleksowej nr (...) z dnia 27 marca 2013r., a także noty nr NO-I1531505995 na kwotę 1,66 zł i zobowiązała się do jego spłaty w 15 ratach miesięcznych po 2.000 zł każda w okresie od 15 maja 2017r. do 16 lipca 2018r. W myśl § 6 w przypadku jakiegokolwiek zadłużenia w zapłacie bieżących faktur, spłacie zadłużenia, w tym odsetek lub którejkolwiek z rat, ugoda wygasła, a cała pozostała do zapłaty kwota stawała się natychmiast wymagalna.

(dowód: ugoda z dnia 4 maja 2017r. k. 47-49)

W dniu 12 czerwca 2017r. powódka dokonała wpłaty w kwocie 2.000 zł.

(dowód: potwierdzenie wykonania przelewu bankowego k. 51)

Pismem z dnia 29 czerwca 2017r. powód poinformował pozwaną, że wobec niewywiązywania się z płatności wynikających z ugody podjął decyzję o wycofaniu ugody i wezwał do uregulowania zadłużenia w kwocie 28.553,67 zł.

(dowód: pismo powoda z dnia 29 czerwca 2017r. k. 52-53)

Pismem z dnia 1 sierpnia 2017r. powód wezwał pozwaną do zapłaty łącznie kwoty 29.225,50 zł w terminie 14 dni od otrzymania wezwania.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 1 sierpnia 2017r. k. 65-66)

Potencjalne miesięczne zużycie gazu w miesiącach zimowych przez pozwaną ustalone na podstawie wielkości budynku i rodzaju wykorzystanych w nim urządzeń zasilanych gazem ziemnym wynosi około 1.392 m³, co uzasadniałoby zastosowanie taryfy W-3.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu gazownictwa J. J. k. 220-230 wraz z pisemnymi opiniami uzupełniającymi k. 275-280)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu gazownictwa.

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dokumentów powołanych w ustaleniach stanu faktycznego. Przedłożone przez powoda dokumenty prywatne w postaci umowy kompleksowej, wzorców umownych (OWU, Taryfa), faktur VAT wystawionych za sprzedaż i dystrybucję gazu ziemnego, potwierdzeń przelewów bankowych, korespondencji stron nie budziły wątpliwości Sądu co ich autentyczności czy też pochodzenia wyrażonych w nich oświadczeń woli, ani nie była kwestionowana przez którąkolwiek ze stron. Oddzielną kwestią pozostawała natomiast ocena, czy przedmiotowe dokumenty prywatne, w szczególności faktura nr (...), przedstawiają faktyczny koszt zużycia gazu ziemnego przez pozwaną. W tym zakresie Sąd odmówił tym dokumentom przyznania waloru wiarygodności.

Za wiarygodny dowód w niniejszej sprawie Sąd uznał też opinię sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu gazownictwa. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia została sporządzona w sposób rzetelny, profesjonalny i z zachowaniem należytych standardów i stanowi w pełni przydatny dowód do rozstrzygnięcia sprawy. Przedstawione w opinii wnioski dotyczące możliwego miesięcznego ilości gazu oraz zastosowania taryfy są jednoznaczne i stanowcze, nie budzą żadnych wątpliwości Sądu w świetle zasad logiki, zasad doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej.

Na mocy art. 235² § 1 pkt 4 kpc Sąd pominął wniosek o dopuszczenie kolejnej opinii uzupełniającej, albowiem powód nie przedstawił na zarządzenie sądu danych niezbędnych do sporządzenia opinii, a tym samym dowód okazał się niemożliwy do przeprowadzenia, zgodnie z wnioskiem.

Sąd pominął także dowód z przesłuchania pozwanej, albowiem mimo prawidłowego wezwania pozwana nie stawiła się na rozprawie i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności.

Przechodząc do szczegółowych rozważań należy wskazać, że strona powodowa swoje roszczenia wywodziła z umowy kompleksowej dotyczącej sprzedaży i dystrybucji gazu ziemnego. W tym stanie rzeczy podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 535 § 1 kc w zw. z art. 555 kc oraz art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz.U. z 2021r. poz. 716). Zgodnie z art. 535 § 1 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Natomiast wedle art. 555 kc przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży

energii, praw oraz wody. Z kolei, w myśl art. 5 Prawa energetycznego dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. W judykaturze wskazuje się, że umowa kompleksowa w rozumieniu art. 3 pkt 30 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm.) dotyczy usługi świadczonej na podstawie jednej umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii albo umowy sprzedaży i usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych i umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 lutego 2015 r., VI ACa 680/14, L.).

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Zważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia zasadności i wysokości roszczenia spoczywał w niniejszej sprawie na stronie powodowej. Tymczasem, powód nie sprostął temu wymogowi. Bezsporne pomiędzy stronami było, że łączyła je umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...) z dnia 27 marca 2013r. na podstawie której powód jako sprzedawca zobowiązał się dostarczać pozwanej paliwo gazowe tj. gaz ziemny wysokometanowy E do instalacji znajdującej się w budynku przy ul. (...) w G., natomiast pozwana jako odbiorca zobowiązała się do odbierania paliwa gazowego w celu jego zużycia na potrzeby gospodarstwa domowego, a także do zapłaty ceny za sprzedaż gazu oraz wynagrodzenia z tytułu dostarczenia paliwa gazowego według cen i stawek opłat oraz zasad rozliczeń określonych szczegółowo w Taryfie i umowie kompleksowej. Zważyć należy, iż w dniu zawarcia umowy pozwana została zakwalifikowana do grupy taryfowej W2.12T. Stosownie do § 1 ust. 5 umowy odbiorca w trakcie obowiązywania umowy miał być kwalifikowany do właściwej grupy taryfowej zgodnie z zasadami określonymi w Taryfie, co nie wymagało zmiany umowy i zachowania formy pisemnej. W trakcie wykonywania przedmiotowej umowy strona powodowa – powołując się na powyższy zapis umowy oraz na ust. 11.10 Taryfy w zakresie dostarczania paliw gazowych nr (...) – zakwalifikowała pozwaną najpierw do taryfy W 1-12T (wskazując na brak zużycia paliwa gazowego do grudnia 2016r.), a następnie od listopada 2016r. do taryfy W4 (wskazując w tym wypadku na stwierdzony w dniu 30 listopada 2016r. pobór paliwa gazowego w ilości kwalifikującej do tej taryfy). Odczyt, na który powoływała się strona powodowa przy zmianie grupy taryfowej na W4 miał wykazać zużycie gazu ziemnego na poziomie 14.059 m³ tj. 158.487 kWh (vide: faktura nr (...) z dnia 1 grudnia 2016r.). Zdaniem Sądu, w świetle zebranego materiału dowodowego nie sposób jednak przyjąć, że strona powodowa wykazała, aby istniały podstawy do zastosowania taryfy W4. Jak bowiem wynika z opinii biegłego z zakresu gazownictwa J. J. zważywszy na zamontowane u pozwanej urządzenia zasilane gazem w postaci pieca gazowego oraz kuchenki gazowej szacunkowe zużycie gazu przez pozwaną wynosiło około 1.392 m³ miesięcznie (w okresie zimowym). Wedle wyliczeń biegłego w przypadku gospodarstwa domowego pozwanej roczne zużycie gazu ziemnego wynosiłoby około 6.900 m³, co kwalifikowałoby pozwaną do grupy taryfowej W3. Jak wyjaśnił biegły taryfa W3 określa stawkę opłaty stałej i wartości m³ w przeliczeniu na kWh. Podkreślić jednak należy, iż taryfy są ważne tylko przez okres od pół roku do roku, a zatem przez okres objęty żądaniem pozwu mogło obowiązywać kilka taryf. Tymczasem, do akt niniejszej sprawy strona powodowa przedłożyła wyłącznie Taryfę w zakresie dostarczania paliw gazowych nr (...). Mając zatem na względzie wyjaśnienia biegłego odnośnie okresu obowiązywania taryf oraz zmiany cen należało uznać, że dokumentacja ta nie pozwala na ustalenie wysokości zobowiązania pozwanej z tytułu należności za sprzedaż i dystrybucję gazu ziemnego, gdyż nie wykazano jaka była wysokość taryfy W3. Nie było również możliwe oszacowanie dochodzonej należności na podstawie średniego zużycia gazu przypadającego dla domów jednorodzinnych w rejonie miejsca zamieszkania pozwanej (G., ul. (...)), albowiem powód odmówił biegłemu dostępu do tych danych, a następnie nie przedłożył tych informacji na żądanie Sądu (vide: zarządzenie z dnia 11 marca 2021r. k. 318). Argumentacja przedstawiona przez powoda w piśmie z dnia 27 maja 2021r. podważająca szacunkowe wyliczenia biegłego – wobec powyższych zaniechań – stanowi jedynie hipotetyczne rozważania strony, nie poparte żadnymi dowodami. Wyjaśnienia powoda odnośnie podstaw zakwalifikowania pozwanej do taryfy W4 budzą duże wątpliwości. W piśmie z dnia 13 grudnia 2018r. powód wskazywał, że w okresie od 2013r. do października 2016r. nie było wykazywanego zużycia gazu, zaś odczyt rzeczywisty z dnia 30 listopada 2016r. wykazał zużycie na poziomie 14.059 m³ tj. 158.487 kWh. Nie sposób przyjąć, iż w ciągu miesiąca pozwana zużyła tak znaczną ilość gazu ziemnego, zważywszy, iż nie prowadziła

działalności mogącej generować tak znaczne zużycie gazu, w szczególności nie prowadziła działalności przemysłowej, handlowej czy usługowej. Biegły zwrócił uwagę, że w ramach swojej działalności powód przyjął praktykę odczytywania wskazań gazomierza w odstępach rocznych. W przypadku pozwanej pierwszy odczyt gazomierza został dokonany w dniu 30 listopada 2016r. Z okoliczności sprawy nie wynika, aby do tego czasu pozwana uniemożliwiła bądź utrudniała dostęp do licznika. W ocenie Sądu powód jako profesjonalista winien zadbać zarówno o zamontowanie atestowanego gazomierza i wymianę po upływie okresu ważności, jak również o regularne odczytywanie licznika tak, aby rozliczenie kosztów zużycia gazu odbywało się w rozsądnych terminach, a nie jak w niniejszej sprawie rozliczenie nastąpiło dopiero po 3,5 roku od zawarcia umowy.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 6 kc w zw. z art. 554 kc oraz art. 535 § 1 kc w zw. z art. 555 kc oraz art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne a contrario powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy obciążył nimi powódkę, która uległa w niniejszym sporze. Jednocześnie, na mocy art. 108 kpc szczegółowe wyliczenie kosztów Sąd powierzył referendarzowi sądowemu po prawomocnym zakończeniu niniejszego postępowania.